

Dramatische nacht in ziekenhuis

REPORTAGE INCIDENT IN 'LUCAS'

- Chirurg wil niet komen ondanks meerdere telefoontjes
- Jonge arts-assistenten en verpleegkundigen wanhopig bij stervende patiënte

Door Arend van Wijngaarden

Winschoten De veertiende september van 2009 staat voor altijd in het geheugen gegrift van de destijds 26-jarige arts-assistente Katheleine. Haar nachtdienst op de spoedeisende hulp van het Winschter ziekenhuis begon al dramatisch. Buiten het ziekenhuis werd een man dood gevonden op een bankje. Katheleine wilde erheen om te kijken wat ze kon doen, maar dat mocht niet. Zij was alleen bevoegd binnen het ziekenhuis. De GGD is buiten bevoegd, maar de GGD-arts weigerde te komen en de familie van de man kwam intussen al kijken wat er aan de hand was.

"Binnen trof ik daarna een vrouw aan met een opgezette buik die lag te kreunen van de pijn", vertelde ze dinsdag aan het medisch tuchtcollege. "Ik dacht zelf aan een AAA (verwijde buikslagader, red.). Het was in ieder geval zo ernstig dat ik mezelf er niet mee kon redden, dus ik heb chirurg B. gebeld. Maar die wilde niet komen."

De patiënte was de 71-jarige mevrouw Vegter uit Nieuwe Pekela, die eerder die dag iets voelde knappen in haar buik en plotseling doodziek werd. Bij binnenkomst in het ziekenhuis, rond 18.00 uur, dacht de ervaren 50-jarige verpleegkundige Bé meteen aan een AAA. Ook de 31-jarige arts-assistent Stefaan, die haar onderzocht, constateerde een AAA. Hij riep daarom meteen chirurg B. erbij, die op dat moment net naar huis wilde gaan. De chirurg vond het geen AAA, eerder een verstoppling met wat benauwdheid door de longziekte COPD. Hij adviseerde een laxermiddel en ging naar huis.

De vrouw raakte op de wc in een shock, maar chirurg B. weigerde ook na het tweede telefoontje te komen. De dienst werd vervolgens overgenomen door een nieuwe verpleegkundige en arts-assistente Katheleine. Die dachten allebei meteen weer aan een AAA, maar B. wilde

Ontslagen

De raad van bestuur van de Ommelander Ziekenhuis Groep laat in een reactie weten dat de betrokken chirurg van december 2007 tot december 2009 in het OZG werkte. Bij zijn aanstelling ging het bestuur ervan uit dat zijn Belgische registratie als vaatchirurg eenvoudig omgezet kon worden naar een Nederlandse registratie. Toen hij toch geen Nederlandse bevoegdheid bleek te krijgen, is zijn dienstverband beëindigd.

Arts-assistenten

Tijdens hun co-schappen raakt 33 procent van de arts-assistenten gedesilluseerd en 20 procent vertoont tekenen van burn-out, zo bleek in 2006 uit onderzoek van de Vereniging van Arts-Assistenten. Dit zijn afgestudeerde artsen die in opleiding zijn tot specialist. Vaak doen ze de eerste opvang en diagnose van patiënten, bijvoorbeeld op de spoedhulp. Het is vaak een worsteling om een ervaren specialist erbij te roepen, blijkt ook uit onderzoek.

niet komen. "Daarop heb ik de anesthesist maar gebeld thuis en die kwam wel, binnen vijf minuten. Hij zag ook een AAA en belde de chirurg dat hij móest komen. Toen kwam hij wel." De vrouw raakte bewusteloos bij het overtilen op de brancard en overleed daarna tijdens de operatie.

Een overduidelijk geval van een gemiste diagnose, vonden de artsen van het medisch tuchtcollege. Bovendien betwيفelen ze of B. überhaupt wel bevoegd en kundig was. "Wij twijfelden ook of hij wel echt een chirurg was", zei een van de verpleegkundigen. "Hij liet fracturen ook altijd liggen tot de volgende dag." Volgens de tuchtcollege-artsen had B. te weinig ervaring met dit soort lastige operaties. Later bleek dat hij geen Nederlandse bevoegdheid als vaatchirurg had.

De chirurg is inmiddels weg uit Win-

schoten en werkt in een ziekenhuis in België. Advocaat Anthony Wijnberg vindt dat de inspectie zijn cliënt onrecht aan de schandpaal wil nagelen. Volgens hem schuiven de arts-assistenten en verpleegkundigen de schuld op B. "Het is verdomd gemakkelijk om iemand die toch al weg is de schuld te geven. Hij is misschien verkeerd begrepen door zijn uitspraak, als Marokkaan die afkomstig is uit België. Hij is wel degelijk als vaatchirurg opgeleid in België, het was alleen wachten op de omzetting van zijn bevoegdheid naar een Nederlands certificaat." Die Nederlandse bevoegdheid heeft hij echter nooit gekregen omdat hij volgens de vaatchirurgie-vereniging niet voldeed aan de eisen, ook niet na een stage van drie maanden in het UMCG.

De familie van de patiënte heeft jarenlang niet geweten wat er allemaal is mis-

gegaan die nacht. Dat hoorden ze pas in mei dit jaar van de inspectie. De inspecteurs erkenden tijdens de zitting dat het onderzoek wel erg lang heeft geduurd. "Maar eerst moest het ziekenhuis de zaak zelf onderzoeken en daarna duurde het lang om iedereen te horen." Tuchtrechter Herman Hermans kreeg nog een stevige woordwisseling met advocaat Wijnberg, die volgens Hermans de zaak probeerde te rekken.

De tuchtrechter vroeg zich af wat een eventuele veroordeling van chirurg B. voor gevolg zou kunnen hebben in België. Volgens de inspecteur is er tegenwoordig wel enige uitwisseling van strafmaatregelen en kan het 'soms' ook in België gevolgen hebben. De uitspraak volgt over twee maanden.

▲ Er is geen relatie tussen de mensen op de foto en het beschreven voorval in het Lucas-ziekenhuis.

Foto: Archief ANP

„Hij is misschien verkeerd begrepen door zijn uitspraak